

sætte den. Det er oplyst ved mange samstemmende Vidnesbyrd, at det kun er en ret lille Klike deroppe, der arbejder i yderliggaaende Retning, og den højtærede Minister har ikke Ret i, og det kan ikke nytte noget, at han eller det ærede Medlem, der repræsenterer Færøerne (Patursson), vil blive ved at paastaa, at Halvdelen af Befolkningen staaar sammen med dem.

Spørgsmaalet skal behandles med Varsomhed, det er jeg ganske enig i, men det skulde den højtærede Minister have lagt sig paa Sinde tidligere, før den færøske Politik kom saa meget frem i Forgrunden. Den højtærede Minister har jo overfor de Lovforslag, der fremkom fra Lagtinget, erklæret, at de ikke egnede sig til Ophøjelse til Lov, og som Ministeren oplyste, havde han da i Skrivelse af 4. Juli 1919 foreslaaet, at der skulde nedsættes en Kommission. Men Ministeren ved ogsaa, hvilket Svar der blev givet herpaa af Sambandspartiet, Dette Parti krævede, at Ministeren skulde tilbagekalde de ærekrænkende Udtalelser, han havde brugt i Folketinget overfor Sambandspartiet; før vilde det ikke medvirke i en saadan Kommission. Naar Ministeren derfor nu taler om at skabe rolige Forhold, og at Sagen skal behandles med Varsomhed, synes jeg, han skulde tænke paa, hvad hans egne Udtalelser har fremkaldt, at han ikke selv har behandlet Sagen med Varsomhed, og at meget af Uroen skriver sig fra hele den Holdning, han selv har indtaget overfor Sambandspartiet paa Færøerne. For mig staaar det, som om Ministerens færøske Politik er en af de sorteste Pletter i Ministeriets Historie.

Justitsministeren (Zahle): Jeg vil ogsaa haabe, at min Optræden i Færøesagen er en af de sorteste Ting, jeg har gjort. Jeg er nemlig saa sikker paa at have handlet rigtigt og i mit Folks og Lands Interesse i denne Sag som ikke i nogen anden.

Det var ikke rigtigt, naar det ærede Medlem, der talte paa det konservative Folkepartis Vegne (Piper), kaldte Lagtinget for en kommunal Forsamling; det er det jo ingenlunde alene. Det er et Amtsraad, men det har tillige Beføjelser overfor Lovgivningsarbejdet; det er derfor ikke alene en kommunal Forsamling. Det er ogsaa rimeligt, at man kan tillægge Lagtinget nogen yderligere Indflydelse paa Lovgivningsarbejdet. Det er rimeligt, at man følger med i Tidens Udvikling i den Henseende, og mine Ytringer-mod §§ 5 og 16 maa ikke opfattes som en Afvisning af, at man gaar et Skridt videre i den Retning.

Jeg mener blot, at §§ 5 og 16 bør underkastes en saglig Behandling og Drøftelse, saa at de kan faa en noget anden Affattelse end den, de har, thi de maa ikke have en saadan Affattelse, at de kan gøre Lovgivningsmagten inkompetent.

Naar det ærede Medlem, der talte paa det konservative Folkepartis Vegne, advarede saa stærkt imod Løsrivelsesbestrebelseerne paa Færøerne, vil jeg sige til ham: Medvirk med os andre til, at Færøernes Forbindelse med Danmark ikke skal sættes over Styr, men det kan i vore Dage kun naas derved, at vi stiller os imødekommende og forstaaende overfor de naturlige og rimelige Krav, som stilles af Færingerne. Ved at stille sig uforstaaende, brutalt og afvisende overfor Færingerne naar man ikke at knytte dem nærmere til sig; saaledes er Tiderne ikke nu til Dags.

Det er rigtigt, som det ærede Medlem, der talte paa det konservative Folkepartis Vegne, sagde, at Sambandspartiet har stillet en mærkelig Betingelse for sin Tiltrædelse af en Kommission, som Færøerne i Forvejen havde udtalt sig imod. Det hedder nemlig i Sambandspartiets Betænkning: „Forsaavidt Justitsministeriet imidlertid skulde fastholde sit Forslag om en af samme nedsat Kommission, vil vi fra Sambandspartiets Side, selv om Kommissionens Opgave begrænses overensstemmede med vort Ønske, ikke være villige til at udpege Medlemmer til en saadan, forinden Justitsministeren har tilbagekaldt sin i Folketinget den 4. Juni 1918 fremsatte, mod vort Parti rettede Sigtelse for i partipolitisk Øjemed at have fremsat Beskyldninger mod vort Modparti for at være danskfjendtligt og at have Løsrivelses-tendenser, jfr. Rigsdagstidende for den overordentlige Samling i 1918, Folketingets Forhandlinger Sp. 162—163, hvilken uberegtigede Sigtelse maa opfattes som en Fornærmelse ikke blot mod os, men ogsaa mod Flertallet af Færøernes Vælgere, der ved Valgene har støttet Sambandspartiets Politik baade ved de sidste Valg og tidligere. Ministerens Sigtelse var saa meget mere utilbørlig, som han burde have vidst, at den af ham omtalte Beskyldning ikke var fremsat af vort Parti. . . .“ Saa vidt er jeg udmærket tilfreds med Sambandspartiets Udtalelse og vilde ønske, at den var blevet staaende ved dette at have hævdet, at en Beskyldning imod Modpartiet oppe paa Færøerne for at nære Løsrivelsestendenser var utilbørlig og usømmelig, eller hvad andet det kaldes. Jeg skulde gerne have tiltraadt denne Ud-